

Chmury nad VH-71

#Lotnictwo wojskowe #Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 30 stycznia 2009

Rozpoczęła się formalnie procedura weryfikacji kontraktu z Lockheed Martinem, dotyczącego dostaw śmigłowców prezydenckich VH-71, zgodnie z ustawą Nunn-McCurdy. Powodem jest znaczne przekroczenie przyjętego wcześniej budżetu projektu.

Jeden z prototypów VH-71. Oprócz przekroczenia budżetu, program notuje również spor

W 1982 amerykański parlament przyjął ustawę, zawierającą przepis, nazwany od jego twórców, Nowelizacją Nunn-McCurdy. Stanowi ona, że każdy program zbrojeniowy, który przekroczy 15% swojej wartości, musi zostać zgłoszony kongresowi. W przypadku przekroczenia preliminarza o 25%, izba wyższa parlamentu zobowiązana jest podjąć kroki w celu zerwania umowy. W takim wypadku przedstawiciele Pentagonu muszą udowodnić kongresmanom, że wyższe wydatki są niezbędne z punktu widzenia obronności USA lub, że wynikają z czynników obiektywnych.

W przypadku nowych śmigłowców dla eskadry lotnictwa US Marines, działającego na rzecz prezydenta i innych, najwyższych rangą urzędników państwowych, wiadomo, że zdecydowanie przekroczono budżet 6,1 mld USD, określony w umowie ze stycznia 2005, podpisanej z grupą przemysłową Lockheed Martina, AgustaWestlanda (konstrukcja oparta jest o EH/AW101) i Bella. Grupa zobowiązała się za te środki dostarczyć 5 śmigłowców testowych i 23 seryjne.

Pierwsze informacje o znacznym przekroczeniu budżetu pochodzą z wiosny ubiegłego roku. Mimo tego US Marine Corps nie rozpoczął procedur, zgodnych z ustawą Nunn-McCurdy. W dokumentach, przekazanych Kongresowi napisano, że dopiero teraz - po serii negocjacji z producentem - pewnym stało się, że nie będzie możliwe zrealizowanie dostaw za 6,1 mld USD.

Nie ujawniono, jak dużą kwotę trzeba będzie dopłacić. Szczegóły powinny być znane dopiero po podpisaniu raportu o realizacji wybranych programów zakupowych za 2008. Wiadomo jednak, że chodzi o bardzo duże kwoty.

Według GAO, parlamentarnego biura kontroli rządu, na dokończenie programu potrzeba łącznie 11 mld USD. Seryjne śmigłowce mają kosztować nie 124 mln USD za egz., a 270 mln, co wynika z korespondencji między odpowiedzialnymi za zakupy marynarki wojennej a Pentagonem.

Według przedstawicieli US Navy, wina za przekroczenie budżetu nie leży wyłącznie po stronie producenta. W czasie fazy rozwojowej, przyszły użytkownik zgłaszał wiele

poprawek, zmieniając wymogi techniczne.

Z reguły wojsko było w stanie chronić swoje coraz droższe programy, powołując się na kwestie bezpieczeństwa lub czynniki obiektywne. Jednak w ubiegłym roku zrezygnowano z rozwoju lekkiego śmigłowca rozpoznawczego (zobacz: [ARH-70A skasowany](#)), co - dodatkowo w okresie kryzysu - budzi poważne obawy, co do finalizacji programu VH-71.

Jeden z prototypów VH-71. Oprócz przekroczenia budżetu, program notuje również spore opóźnienia. Pod koniec 2008, Marines powinni otrzymać już kilka śmigłowców seryjnych. Na razie latają tylko prototypy / Zdjęcie: NAVAIR

W 1982 amerykański parlament przyjął ustawę, zawierającą przepis, nazwany od jego twórców, Nowelizacją Nunn-McCurdy. Stanowi ona, że każdy program zbrojeniowy, który przekroczy 15% swojej wartości, musi zostać zgłoszony kongresowi. W przypadku przekroczenia preliminarza o 25%, izba wyższa parlamentu zobowiązana jest podjąć kroki w celu zerwania umowy. W takim wypadku przedstawiciele Pentagonu muszą udowodnić kongresmanom, że wyższe wydatki są niezbędne z punktu widzenia obronności USA lub, że wynikają z czynników obiektywnych.

W przypadku nowych śmigłowców dla eskadry lotnictwa US Marines, działającego na rzecz prezydenta i innych, najwyższych rangą urzędników państwowych, wiadomo, że zdecydowanie przekroczono budżet 6,1 mld USD, określony w umowie ze stycznia 2005, podpisanej z grupą przemysłową Lockheed Martina, AgustaWestlanda (konstrukcja oparta jest o EH/AW101) i Bella. Grupa zobowiązała się za te środki dostarczyć 5 śmigłowców testowych i 23 seryjne.

Pierwsze informacje o znacznym przekroczeniu budżetu pochodzą z wiosny ubiegłego roku. Mimo tego US Marine Corps nie rozpoczął procedur, zgodnych z ustawą Nunn-McCurdy. W dokumentach, przekazanych Kongresowi napisano, że dopiero teraz - po serii negocjacji z producentem - pewnym stało się, że nie będzie możliwe zrealizowanie dostaw za 6,1 mld USD.

Nie ujawniono, jak dużą kwotę trzeba będzie dopłacić. Szczegóły powinny być znane dopiero po podpisaniu raportu o realizacji wybranych programów zakupowych za 2008. Wiadomo jednak, że chodzi o bardzo duże kwoty.

Według GAO, parlamentarnego biura kontroli rządu, na dokończenie programu potrzeba łącznie 11 mld USD. Seryjne śmigłowce mają kosztować nie 124 mln USD za egz., a 270 mln, co wynika z korespondencji między odpowiedzialnymi za zakupy marynarki wojennej a Pentagonem.

Według przedstawicieli US Navy, wina za przekroczenie budżetu nie leży wyłącznie po stronie producenta. W czasie fazy rozwojowej, przyszły użytkownik zgłaszał wiele poprawek, zmieniając wymagania techniczne.

Z reguły wojsko było w stanie chronić swoje coraz droższe programy, powołując się na kwestie bezpieczeństwa lub czynniki obiektywne. Jednak w ubiegłym roku zrezygnowano z rozwoju lekkiego śmigłowca rozpoznawczego (zobacz: [ARH-70A skasowany](#)), co - dodatkowo w okresie kryzysu - budzi poważne obawy, co do finalizacji programu VH-71.

Powiązane wiadomości

[Chmury nad VH-71 \(2009-01-30\)](#)

[ARH-70A skasowany \(2008-10-17\)](#)

[Mniej śmigłowców Bell ARH-70 \(2007-12-18\)](#)

[ARH-70 do likwidacji? \(2008-07-11\)](#)

[Mniej śmigłowców Bell ARH-70 \(2007-12-18\)](#)